

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 188/2000*) privind executorii judecătorești

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii se efectuează de către executorii judecătorești, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Executorii judecătorești îndeplinesc și alte atribuții date prin lege în competența lor.

Art. 2. — (1) Executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public.

(2) Actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor legale, purtând ștampila și semnătura acestuia, precum și numărul de înregistrare și data, este act de autoritate publică și are forța probantă prevăzută de lege.

Art. 3. — (1) La cererea executorului judecătoresc cei care datorează sume de bani debitorului urmărit ori dețin alte bunuri ale acestuia, supuse urmăririi potrivit legii, au obligația să dea informațiile necesare pentru efectuarea executării silite.

(2) Executorul judecătoresc este obligat să păstreze secretul informațiilor primite, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 4. — Coordonarea și controlul activității executorilor judecătorești se exercită de către Ministerul Justiției.

Art. 5. — Activitatea executorilor judecătorești se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 6. — Executorii judecătorești nu pot refuza îndeplinirea unui act dat în competența lor decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Competența executorilor judecătorești

Art. 7. — Executorul judecătoresc are următoarele atribuții:

- a) punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii;
- b) notificarea actelor judiciare și extrajudiciare;
- c) comunicarea actelor de procedură;
- d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanțe;
- e) aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească;

f) constatarea unor stări de fapt în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă;

g) întocmirea proceselor-verbale de constatare, în cazul ofertei reale urmate de consemnarea sumei de către debitor, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă;

h) întocmirea, potrivit legii, a protestului de neplată a cambiiilor, biletelor la ordin și a cecurilor, după caz;

i) orice alte acte sau operațiuni date de lege în competența lui.

Art. 8. — Executorii judecătorești își îndeplinesc atribuțiile în circumscripția curții de apel în raza căreia se află judecătoria pe lângă care funcționează, dacă prin lege nu se dispune altfel.

Art. 9. — (1) În cazul prevăzut la art. 7 lit. a) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea.

(2) În cazul urmăririi silite a bunurilor este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială sunt situate sau se află acestea. Dacă bunurile urmăribile se află în circumscripțiile mai multor curți de apel, competența aparține oricăruia dintre executorii judecătorești care funcționează pe lângă una dintre acestea.

(3) În cazul prevăzut la art. 7 lit. e) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde sunt situate sau se află bunurile în privința cărora s-a dispus aplicarea acestei măsuri.

(4) În cazul prevăzut la art. 7 lit. f) este competent executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel în a cărei rază teritorială se va face constatarea.

(5) În celelalte cazuri prevăzute la art. 7 este competent orice executor judecătoresc investit de partea interesată.

Art. 10. — (1) Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.

(2) Executorul judecătoresc pentru care este cerută recuzarea poate declara că se abține.

(3) Partea interesată poate cere instanței de executare recuzarea executorului judecătoresc imediat ce a aflat despre una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), dar numai până la încheierea executării silite. Încheierea instanței prin care s-a încuviințat ori s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a încuviințat recuzarea nu sunt supuse niciunei căi de atac.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 151/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2007 pentru modificarea alin. (1) al art. 37 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 11 iulie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000 și a mai fost modificată și completată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2001 pentru modificarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 6 februarie 2001, aprobată prin Legea nr. 360/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 12 iulie 2001;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 9 mai 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 540/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 17 octombrie 2001;

— Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 25 iulie 2002, și abrogată ulterior prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.179 din 28 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 332/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 20 iulie 2006;

— Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 21 decembrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 151/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 11 iulie 2011;

— Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010;

— Legea nr. 154/2011 pentru completarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 19 iulie 2011.

(4) Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc recuzat vor fi păstrate.

Art. 11. — (1) Conflictelor de competență între birourile executorilor judecătorești situate în aceeași circumscripție a unei judecătorești se soluționează de acea judecătorească, la sesizarea părții interesate.

(2) Când conflictul intervine între birouri de executori judecătorești situate în circumscripții diferite, competența aparține judecătorești în a cărei circumscripție se află biroul executorului judecătoresc cel dintâi sesizat.

(3) Conflictelor de competență se soluționează de urgență și cu precădere.

(4) Instanța se pronunță în toate cazurile, motivat, prin încheiere irevocabilă.

CAPITOLUL III

Organizarea activității executorilor judecătorești

SECȚIUNEA 1

Organizarea și funcționarea birourilor executorilor judecătorești

Art. 12. — (1) Activitatea executorilor judecătorești se desfășoară în cadrul unui birou în care pot funcționa unul sau mai mulți executori judecătorești asociați, cu personalul auxiliar corespunzător.

(2) Prin asocierea în cadrul unei societăți profesionale executorul judecătoresc nu își pierde dreptul la biroul individual.

(3) Executorul judecătoresc sau executorii judecătorești asociați, titulari ai unui birou, pot angaja executori judecătorești stagiați, alt personal de specialitate, precum și personal auxiliar corespunzător, necesar pentru desfășurarea activității biroului.

Art. 13. — (1) Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, întocmește evidența birourilor de executori judecătorești și lucrările privind numirea și încetarea funcției de executor judecătoresc.

(2) Numărul executorilor judecătorești se stabilește și se actualizează anual de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în funcție de cerințele locale determinate de întinderea teritoriului, de volumul de activitate și de numărul locuitorilor, în așa fel încât la 15.000 de locuitori să revină cel puțin un executor judecătoresc. Numărul executorilor judecătorești din circumscripția unei instanțe nu va fi mai mic de 3. De asemenea, la stabilirea numărului executorilor judecătorești se va avea în vedere și numărul executorilor judecătorești stagiați care au promovat examenul de definitivat.

Art. 14. — În circumscripția unei judecătorești pot funcționa unul sau mai multe birouri de executori judecătorești, a căror competență se întinde pe tot cuprinsul curții de apel în a cărei rază teritorială se află judecătorească.

Art. 15. — Executor judecătoresc poate fi persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- are cetățenia română și domiciliul în România;
- are capacitatea deplină de exercițiu;
- este licențiată în drept;
- nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;
- cunoaște limba română;
- este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției;
- a îndeplinit timp de 2 ani funcția de executor judecătoresc stagiar și a promovat examenul de definitivat sau, după caz, a exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică și a promovat concursul sau examenul de admitere în profesie. Sunt scutite de examen persoanele care au exercitat timp de 5 ani

funcția de judecător, procuror sau avocat, cu condiția să fi promovat examenul de definitivat în profesia din care provin.

Art. 16. — (1) Executorul judecătoresc este numit de ministrul justiției, în circumscripția unei judecătorești, în baza cererii celui interesat și după verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 15.

(2) Tabloul executorilor judecătorești se întocmește și se actualizează anual de Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. Tabloul executorilor judecătorești se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se transmite instanțelor judecătorești.

Art. 17. — (1) În termen de 90 de zile de la numirea în funcție, fiecare executor judecătoresc este obligat să își înregistreze numirea la curtea de apel în a cărei circumscripție își are biroul individual sau constituit în asociere. Pentru această înregistrare, executorul judecătoresc va prezenta ștampila și specimenul de semnătură personale.

(2) Ministrul justiției poate, în cazuri temeinic justificate, să prelungească acest termen.

(3) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) atrage de drept revocarea din funcție a executorului judecătoresc.

Art. 18. — (1) După numirea în funcție executorul judecătoresc va depune jurământul în fața ministrului justiției și a președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sau a reprezentanților acestora.

(2) Jurământul are următorul conținut:

„Jur să respect Constituția și legile țării, să-mi îndeplinesc cu onoare și probitate, cu conștiință și fără părtinire atribuțiile ce-mi revin și să păstrez secretul profesional. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(3) Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a executorului judecătoresc. Executorul judecătoresc fără confesiune va depune jurământul fără formula religioasă, pe conștiință și onoare.

(4) La depunerea jurământului se încheie un proces-verbal în două exemplare, semnate de persoanele menționate la alin. (1) și de cel interesat. Un exemplar al procesului-verbal se păstrează la greșa curții de apel și celălalt exemplar se înmânează executorului judecătoresc respectiv.

(5) Executorii judecătorești intră în exercițiul funcției numai după depunerea jurământului.

Art. 19. — Poate fi executor judecătoresc stagiar cel care:

- îndeplinește condițiile cerute la art. 15 lit. a)–f);
- a promovat concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc, organizat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției;
- se află în perioada de stagiul, până la promovarea examenului de capacitate;
- este angajat într-un birou de executor judecătoresc.

Art. 20. — (1) Concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției.

(2) Data și locul de desfășurare a concursului sau examenului se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, cu consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Art. 21. — (1) Concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc și examenul de definitivat se vor desfășura în fața unei comisii din care fac parte, în mod obligatoriu, reprezentanți ai Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ai Ministerului Justiției și cadre didactice din învățământul superior de specialitate.

(2) Condițiile de desfășurare a acestor concursuri sau examene se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi*, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

*) A se vedea Ordinul ministrului justiției nr. 210/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 6 februarie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. — (1) Executorul judecătoresc este obligat să încheie contract individual de muncă cu executorul judecătoresc stagiar și să asigure formarea profesională a acestuia.

(2) Executorul judecătoresc poate delega executorul judecătoresc stagiar să îndeplinească atribuțiile prevăzute la art. 7 lit. a)–e).

(3) Verificarea formării profesionale și a condițiilor de încheiere a contractului individual de muncă al executorului judecătoresc stagiar este în sarcina Camerei executorilor judecătorești și se stabilește prin Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești*).

Art. 23. — (1) Calitatea de executor judecătoresc încetează:

- a) la cerere;
- b) prin pensionare sau în cazul constatării incapacității de muncă, în condițiile legii;
- c) prin desființarea biroului executorului judecătoresc, urmată de neexercitarea fără justificare de către titularul acestuia a profesiei, în condițiile legii, într-un alt birou, în termen de 6 luni;
- d) prin excluderea din profesie, dispusă ca sancțiune disciplinară, în condițiile prezentei legi;
- e) în cazul condamnării definitive pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni care aduce atingere prestigiului profesiei;
- f) în cazul constatării văditei sale incapacități profesionale, exprimată și prin anularea sau desființarea irevocabilă de către instanța de judecată a unui număr de executări silite reprezentând 10% din dosarele de executare instrumentate sau a unor acte de executare întocmite în cel mult 20% din dosarele de executare instrumentate într-un an calendaristic;
- g) în cazul în care executorul judecătoresc nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 15 lit. a), b), d), e) și f);
- h) prin deces.

(2) Încetarea calității de executor judecătoresc se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiției, la solicitarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sau din oficiu.

Art. 24. — Exercițiul funcției de executor judecătoresc se suspendă:

- a) în situațiile prevăzute la art. 49 lit. d) și la art. 50 alin. (1);
- b) în cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 42, precum și în cazul interdicțiilor prevăzute de lege;
- c) în caz de neplată a contribuțiilor bănești profesionale, timp de 3 luni de la scadența acestora, până la achitarea lor integrală;
- d) în caz de incapacitate temporară de muncă;
- e) la cererea executorului judecătoresc, pentru motive întemeiate.

Art. 25. — (1) În cazurile prevăzute la art. 24 lit. a), b) și c) suspendarea se dispune de ministrul justiției, din oficiu sau la cererea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(2) În cazul prevăzut la art. 24 lit. d) executorul judecătoresc are obligația de a informa de îndată Camera executorilor judecătorești din care face parte, care va solicita ministrului justiției să ia act de această împrejurare.

(3) În cazul prevăzut la art. 24 lit. e) suspendarea se aprobă de ministrul justiției, cu avizul Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(4) Suspendarea încetează dacă au dispărut împrejurările care au determinat-o, dispozițiile privind luarea măsurii fiind aplicabile în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 2-a

Camera executorilor judecătorești

Art. 26. — (1) În circumscripția fiecărei curți de apel funcționează câte o Cameră a executorilor judecătorești, cu personalitate juridică.

(2) Din Camera executorilor judecătorești fac parte toți executorii judecătorești din circumscripția curții de apel respective.

Art. 27. — (1) Camera executorilor judecătorești este condusă de un colegiu director format dintr-un președinte, un vicepreședinte și 3–7 membri.

(2) Colegiul director este ales, potrivit statutului, de adunarea generală a executorilor judecătorești, pentru o perioadă de 3 ani, dintre membrii acelei Camere a executorilor judecătorești.

(3) Președintele colegiului director reprezintă Camera executorilor judecătorești în raporturile acesteia cu terții. El primește pentru activitatea depusă o indemnizație al cărei quantum este stabilit de adunarea generală.

(4) Colegiul director are un secretar salarizat și personal auxiliar, în numărul și structura stabilite de adunarea generală.

Art. 28. — Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești are următoarele atribuții principale:

a) rezolvă plângerile părților împotriva executorilor judecătorești și executorilor judecătorești stagiați, luând măsurile corespunzătoare, pe care le aduce la cunoștința Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești;

b) delegă, în cazuri excepționale, pentru o perioadă determinată de cel mult 6 luni, un executor judecătoresc pentru a asigura funcționarea unui alt birou de executor judecătoresc, cu încunoștințarea președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și a președintelui curții de apel în a cărei circumscripție urmează să își exercite atribuțiile; delegarea nu poate fi repetată decât după un an, în afara cazului în care executorul judecătoresc delegat își dă acordul;

c) informează Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în legătură cu activitatea birourilor executorilor judecătorești și asupra necesarului de executori judecătorești și executori judecătorești stagiați;

d) întocmește documentarea juridică și asigură consultarea și informarea curentă a executorilor judecătorești;

e) ține evidența veniturilor și cheltuielilor Camerei executorilor judecătorești și a contribuției membrilor săi;

f) procură datele și lucrările necesare pentru Buletinul executorilor judecătorești și asigură difuzarea acestuia;

g) îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezenta lege, de regulamentul de aplicare a acesteia și de Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

SECȚIUNEA a 3-a

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești

Art. 29. — (1) Executorii judecătorești din România se constituie în Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, organizație profesională cu personalitate juridică, formată din toți executorii judecătorești numiți potrivit art. 16.

(2) Organele de conducere ale Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sunt: congresul, consiliul și președintele.

(3) Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este constituit din delegați ai fiecărei Camere a executorilor judecătorești, potrivit normei de reprezentare stabilite prin statut, președinții Camerelor executorilor judecătorești și ceilalți membri ai Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

*) A se vedea Hotărârea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010 pentru aprobarea Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 26 octombrie 2010, cu modificările ulterioare.

(4) Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se întrunește anual la convocarea consiliului acesteia.

Art. 30. — (1) Convocarea Congresului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se face în termen de 7 zile de la data hotărârii Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și se va ține în termen de cel puțin o lună și de cel mult două luni de la data convocării. Camerele executorilor judecătorești vor fi înștiințate în scris și prin publicarea într-un ziar central. Camerele executorilor judecătorești sunt obligate să afișeze data convocării și ordinea de zi la sediul lor și la instanțele judecătorești din circumscripția în care funcționează.

(2) Camerele executorilor judecătorești sunt obligate să își aleagă delegații cu cel puțin 10 zile înainte de Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(3) Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este legal constituit în prezența a două treimi din numărul membrilor și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

(4) În cazul în care nu se realizează cvorumul cerut la alin. (3) se face o nouă convocare a Congresului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în aceleași condiții, peste cel mult o lună. La această convocare Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este legal constituit prin prezența majorității delegaților. Dacă nici atunci nu se realizează cvorumul legal, Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se amână din nou și va fi reconvoacat de fiecare dată până la realizarea cvorumului prevăzut în prezentul alineat.

Art. 31. — (1) Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești va convoca un congres extraordinar la cererea unei treimi din numărul membrilor Camerelor executorilor judecătorești sau la cererea majorității colegiilor directe ale Camerelor executorilor judecătorești.

(2) Convocarea congresului extraordinar se face în termen de 7 zile de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 30 alin. (4).

(3) Congresul extraordinar se va ține în cel mult 30 de zile de la data convocării.

Art. 32. — (1) Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești are următoarele atribuții:

a) adoptă Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și pe cel al Casei de asigurări;

b) alege președintele și vicepreședintele Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, precum și alte organe stabilite prin statut;

c) alege Comisia de cenzori și Consiliul de conducere ale Casei de asigurări;

d) alege și revocă membrii Comisiei superioare de disciplină, fiecare Cameră a executorilor judecătorești având dreptul la câte un reprezentant;

e) analizează și aprobă raportul anual al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești;

f) aprobă bugetul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al Casei de asigurări;

g) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezenta lege, de regulamentul de aplicare a acesteia sau de statut.

(2) Hotărârile Congresului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sunt obligatorii pentru toți membrii acesteia.

Art. 33. — (1) Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este constituit din reprezentanți ai fiecărei Camere a executorilor judecătorești, potrivit normei de reprezentare stabilite prin statut, dintre care sunt aleși de către Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești președintele și 2 vicepreședinți.

(2) Președintele reprezintă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în raporturile cu terții, pe plan intern și internațional.

Art. 34. — Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești îndeplinește următoarele atribuții:

a) solicită ministrului justiției suspendarea, revocarea ori încetarea funcției de executor judecătorec;

b) aprobă cotele de contribuție ale birourilor executorilor judecătorești la Camera executorilor judecătorești, precum și pe cele ale Camerelor executorilor judecătorești la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, potrivit statutului acesteia;

c) propune ministrului justiției condițiile de desfășurare a concursului sau examenului de admitere în profesia de executor judecătorec și a examenului de definitivat;

d) îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezenta lege, de regulamentul de aplicare a acesteia sau de statut.

Art. 35. — (1) În cadrul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se va organiza și va funcționa o casă de asigurări pentru asigurarea de răspundere civilă a executorilor judecătorești, cu personalitate juridică, în condițiile stabilite prin statutul propriu aprobat de Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(2) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești va înființa și va administra, în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi*), Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite, ce va funcționa ca un sistem informatic prin intermediul căruia toți executorii judecătorești vor efectua publicitatea la nivel național a vânzării bunurilor mobile cu valoare mai mare de 2.000 de lei și a bunurilor imobile aflate în procedura de executare silită. Prin hotărâre a Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești va fi stabilită procedura de implementare a sistemului și de raportare a datelor.

CAPITOLUL IV

Drepturile și îndatoririle executorului judecătorec

SECȚIUNEA 1

Drepturile executorilor judecătorești

Art. 36. — Executorii judecătorești își exercită personal atribuțiile și se bucură de stabilitate în funcție, neputând fi transferați în altă localitate, fără acordul lor, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 37. — Activitatea executorului judecătorec, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 15 lit. c), este considerată veche în funcție juridică de specialitate.

Art. 38. — (1) În exercitarea profesiei executorii judecătorești sunt ocrotiți de lege.

(2) Lovirea sau alte acte de violență săvârșite împotriva executorului judecătorec în timpul exercitării profesiei și în legătură cu aceasta se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 39. — (1) Executorii judecătorești au dreptul, pentru serviciul prestat, la onorarii minime și maxime stabilite de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. În cazul executării silite a creanțelor având ca obiect plata unei sume de bani, onorariile maxime sunt următoarele:

a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite;

b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.000 lei plus un procent de până la 3% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;

*) Alineatul (2) a fost introdus prin Legea nr. 154/2011 pentru completarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.

c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.900 lei plus un procent de până la 2% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;

d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite.

(2) Ministrul justiției va stabili onorarii minime și maxime pentru persoanele cu venituri sub salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, precum și posibilitatea achitării acestora în mai multe tranșe.

(3) Executorii judecătorești nu pot condiționa punerea în executare a hotărârilor judecătorești de plata anticipată a onorariului.

(4) Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, cu excepția cazului în care creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a executat-o de bunăvoie. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat să își îndeplinească obligația, a executat-o de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de aceștia.

(5) Sunt cheltuieli de executare:

1. taxele de timbru necesare declanșării executării silite;
2. onorariul executorului judecătoresc, stabilit potrivit legii;
3. onorariul avocatului, în faza de executare silită;
4. onorariul expertului și al interpretului;
5. cheltuielile efectuate cu ocazia publicității procedurii de executare silită și cu efectuarea altor acte de executare silită;
6. cheltuielile de transport;
7. alte cheltuieli prevăzute de lege ori necesare desfășurării executării silite.

Art. 40. — Executorul judecătoresc are dreptul la concediu de odihnă, în condițiile stabilite prin statut.

Art. 41. — Executorii judecătorești beneficiază de drepturi de asigurări sociale, pe baza contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale, în condițiile legii.

Art. 42. — Exerțarea funcției de executor judecătoresc este incompatibilă cu:

- a) activitatea salarizată în cadrul altor profesii, exceptând activitatea didactică universitară, activitatea artistică, literară și publicistică;
- b) calitatea de deputat sau de senator ori de consilier în consiliile județene sau locale, pe durata mandatului;
- c) desfășurarea unor activități comerciale, direct sau prin persoane interpuse;
- d) calitatea de asociat într-o societate în nume colectiv, asociat comandat în societățile în comandă simplă sau pe acțiuni, administrator al unei societăți cu răspundere limitată, președinte al unui consiliu de administrație, membru al consiliului de conducere, director general sau director al unei societăți pe acțiuni, administrator al unei societăți profesionale.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndatoririle și răspunderea executorilor judecătorești

Art. 43. — Executorii judecătorești și personalul birourilor de executori judecătorești au obligația să păstreze secretul profesional cu privire la actele și faptele despre care au luat cunoștință în cadrul activității lor, chiar și după încetarea funcției,

cu excepția cazurilor în care legea sau părțile interesate îi eliberează de această obligație.

Art. 44. — (1) Executorii judecătorești au obligația să participe, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, de camerele executorilor judecătorești de pe lângă curțile de apel, de instituții de învățământ superior din țară sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.

(2) Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești aprobă anual, la propunerea camerelor executorilor judecătorești de pe lângă curțile de apel, programul de formare profesională continuă a executorilor judecătorești.

(3) Modul de organizare a activităților de formare profesională continuă, precum și modalitățile de evaluare a îndeplinirii acestei obligații sunt prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi și de statutul profesiei.

Art. 45. — (1) Răspunderea civilă a executorului judecătoresc poate fi angajată, în condițiile legii civile, pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligațiilor sale profesionale.

(2) Asigurarea de răspundere profesională a executorului judecătoresc se realizează prin Casa de asigurări constituită în acest scop, potrivit art. 35 alin. (1).

Art. 46. — Este interzis executorilor judecătorești să dobândească direct sau prin persoane interpuse, pentru ei sau pentru alții, bunurile ce au făcut obiectul activității de executare silite.

Art. 47. — Răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc intervine pentru următoarele abateri:

- a) nerespectarea secretului profesional;
- b) încălcarea incompatibilităților și interdicțiilor prevăzute de lege;
- c) săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri;
- d) neîndeplinirea obligațiilor privind formarea profesională a executorilor judecătorești stagiați, angajați pe bază de contract;
- e) întârzierea sistematică și neglijența în efectuarea lucrărilor;
- f) absența nejustificată de la birou;
- g) omisiunea de a efectua publicitatea vânzării prin Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite, conform prevederilor art. 35 alin. (2).

Art. 48. — (1) Acțiunea disciplinară se exercită de ministrul justiției sau de Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești și se judecă de Consiliul de disciplină al acesteia, format din 3 membri aleși de adunarea generală a Camerei executorilor judecătorești, pe o perioadă de 3 ani.

(2) Pentru suspendarea din funcție sau excluderea din profesie este obligatorie cercetarea prealabilă, care se efectuează de inspectori generali din cadrul direcției de specialitate din Ministerul Justiției sau de Colegiul director al Camerei executorilor judecătorești.

(3) Audierea celui în cauză este obligatorie, acesta fiind îndreptățit să ia cunoștință de conținutul dosarului și să-și formuleze apărarea.

(4) Consiliul de disciplină al Camerei executorilor judecătorești citează părțile și pronunță o hotărâre motivată care se comunică acestora.

(5) Împotriva hotărârii Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătorești părțile pot face contestație, în termen de 15 zile de la comunicare, la Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care judecă în complet de 5 membri. Hotărârea Comisiei superioare de disciplină este definitivă și poate fi atacată cu recurs la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul profesional.

(6) Procedura judecării abaterilor disciplinare se stabilește prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 49. — Sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor și constau în:

- a) mustrare;
- b) avertisment;

c) amendă de la 500 lei la 3.000 lei, care se face venit la bugetul Camerei executorilor judecătorești în a cărei rază teritorială este situat biroul executorului judecătoresc respectiv. Neachitarea amenzii în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a stabilit sancțiunea disciplinară atrage suspendarea de drept din funcție a executorului judecătoresc până la achitarea sumei. Hotărârea definitivă constituie titlu executoriu;

- d) suspendarea din funcție pe o durată de la o lună la 6 luni;
- e) excluderea din profesie.

Art. 50. — (1) În cazul în care împotriva executorului judecătoresc s-a luat măsura arestării preventive sau în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre judecătorească de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, în primă instanță, ministrul justiției, din oficiu sau la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, va lua măsura suspendării din funcție a acestuia până la soluționarea procesului penal, potrivit legii.

(2) Ministrul justiției dispune excluderea din profesie a executorului judecătoresc condamnat în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. e), începând cu data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare.

Art. 51. — În caz de suspendare sau excludere din profesie ștampila, legitimația, registrele și lucrările executorului judecătoresc suspendat sau exclus vor fi depuse, în termen de 5 zile, sub luare de semnătură, la Camera executorilor judecătorești în a cărei rază teritorială este situat biroul acestuia. Camera executorilor judecătorești are obligația de a asigura continuarea lucrărilor neexecutate.

CAPITOLUL V

Desfășurarea activității executorilor judecătorești

Art. 52. — (1) Executarea silită și celelalte acte care sunt de competența executorului judecătoresc se îndeplinesc la cerere, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Toate actele efectuate de executorul judecătoresc se redactează în limba română.

(3) Persoanele interesate care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română au dreptul să ia cunoștință de cuprinsul actului prin intermediul unui interpret sau traducător.

Art. 53. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor executorii judecătorești întocmesc procese-verbale, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(2) Un exemplar al proceselor-verbale întocmite rămâne la executor, iar celelalte exemplare se comunică instanței de executare și celor interesați, după caz.

(3) La cerere, în termen de cel mult 5 zile, executorul va elibera copii de pe actele întocmite în îndeplinirea atribuțiilor sale oricărei persoane care justifică un interes.

Art. 54. — Executorul judecătoresc își îndeplinește atribuțiile cu respectarea dispozițiilor prezentei legi, a statutului profesiei și a regulamentului de aplicare a prezentei legi, precum și ale Codului de procedură civilă și ale altor legi aplicabile în materie.

Art. 55. — (1) Actele privind executarea silită se îndeplinesc la sediul biroului executorului judecătoresc, în timpul programului de lucru afișat în mod corespunzător sau la locul efectuării executării.

(2) În cazul în care întocmirea unui act nu suferă amânare din motive obiective, acesta va putea fi îndeplinit și în afara programului de lucru.

Art. 56. — (1) Refuzul executorului judecătoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silită se motivează, dacă părțile stăruie în cererea de îndeplinire a actului, în termen de cel mult 5 zile de la data refuzului.

(2) În cazul refuzului nejustificat de întocmire a unui act partea interesată poate introduce plângere în termen de 5 zile de la data la care a luat cunoștință de acest refuz la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul biroul executorului judecătoresc.

(3) Judecarea plângerii se face cu citirea părților. În cazul admiterii plângerii instanța indică în hotărâre modul în care trebuie întocmit actul.

(4) Hotărârea judecătorești este supusă recursului.

(5) Executorul judecătoresc este obligat să se conformeze hotărârii judecătorești rămase irevocabile.

(6) Nerespectarea, cu rea-credință, de către executorul judecătoresc a obligației stabilite în alin. (5) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani, iar dacă fapta a fost săvârșită din culpă, cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 57. — Actele îndeplinite de executorii judecătorești, care prezintă erori materiale sau omisiuni vădite, vor fi îndreptate sau completate de către aceștia, la cerere sau din oficiu, cu citirea părților, dacă lucrările cuprind date care fac posibilă îndreptarea greșelilor sau completarea omisiunilor. Cererea de îndreptare a erorii materiale sau de completare se va soluționa de urgență. Despre îndreptarea sau completarea efectuată se face mențiune pe toate exemplarele actului.

Art. 58. — (1) La cererea părții de a i se elibera un duplicat al actului original biroul executorului judecătoresc care a întocmit acel act va elibera duplicatul în termen de cel mult 5 zile.

(2) În textul duplicatului se reproduce, cuvânt cu cuvânt, cuprinsul actului. În locul semnăturilor originale se menționează numele și prenumele fiecărui semnatar.

(3) Duplicatul are aceeași forță probantă ca și originalul.

Art. 59. — În cazul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 7 lit. d) raporturile dintre executorul judecătoresc și client sunt supuse, prin asemănare, regulilor mandatului. Remiterea de către client a înscrisului original constatator al creanței constituie mandat de încasare a acestuia.

Art. 60. — (1) Actele executorilor judecătorești sunt supuse, în condițiile legii, controlului instanțelor judecătorești competente.

(2) Activitatea executorilor judecătorești este supusă controlului profesional, în condițiile prezentei legi.

Art. 61. — Cei interesați sau vătămați prin actele de executare pot formula contestație la executare, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Art. 62. — (1) Controlul profesional se exercită de Ministerul Justiției, prin inspectorii generali de specialitate, și de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, prin consiliul său de conducere, și va avea în vedere:

a) organizarea și funcționarea camerelor executorilor judecătorești și a birourilor executorilor judecătorești;

b) calitatea actelor și lucrărilor efectuate de executorii judecătorești;

c) comportarea executorilor judecătorești în raporturile de serviciu, cu autoritățile publice și cu persoanele fizice și juridice.

(2) Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești poate delega Colegiului director al Camerei executorilor judecătorești exercitarea controlului prevăzut la alin. (1) lit. b) și c) în circumscripția sa.

Art. 63. — (1) Biroul executorului judecătoresc va avea arhivă și registratură proprii.

(2) Arhiva activității executorilor judecătorești este proprietatea statului, se păstrează, se conservă și se predă în condițiile legii.

(3) Secretariatul va efectua operațiuni privind primirea, înregistrarea și expedierea corespondenței, înregistrarea și îndosarierea actelor, păstrarea registrelor, precum și alte lucrări cu caracter auxiliar necesare pentru buna desfășurare a activității executorului judecătoresc.

Art. 64. — Activitatea de arhivă și de secretariat a birourilor executorilor judecătorești se reglementează prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 65. — Birourile de executori judecătorești trebuie să țină evidența financiar-contabilă, potrivit legii.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 66. — (1) La cerere, executorii judecătorești în funcție, care la data începerii activității potrivit art. 69 alin. (4) au o vechime în această activitate de cel puțin 2 ani, precum și cei care au o vechime de peste 2 ani în funcții de specialitate juridică indiferent de vechimea în activitatea de executor judecătoresc, vor fi numiți executori judecătorești, cu respectarea dispozițiilor art. 15 lit. a), b), d), e) și f).

(2) Executorii judecătorești în funcție, care nu optează în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi*) pentru continuarea activității ca executor judecătoresc, pot fi transferați în interesul serviciului în alte funcții din sistemul justiției, pentru care îndeplinesc condițiile cerute de lege.

(3) Executorii judecătorești în funcție, care la data începerii activității potrivit dispozițiilor prezentei legi nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), vor fi angajați, prin grija camerelor executorilor judecătorești, ca executori judecătorești stagiați în cadrul unui birou din circumscripția teritorială a acestora.

Art. 67. — Sumele provenind din impozitele încasate din onorariile executorilor judecătorești constituie venituri la bugetul de stat și se cuprind distinct în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, în condițiile și cu destinația prevăzute de lege, pentru taxele judiciare de timbru.

Art. 68. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se pune în aplicare la 90 de zile de la această dată.

(2) Regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi**) va fi adoptat de Ministerul Justiției în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 69. — (1) În termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi***) executorii judecătorești vor proceda la constituirea camerelor executorilor judecătorești și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

(2) În termen de 30 de zile de la constituirea camerelor executorilor judecătorești și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești Congresul Uniunii va adopta Statutul profesiei de executor judecătoresc.

(3) Statutul prevăzut la alin. (2) se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Executorii judecătorești își vor începe activitatea în birouri, conform prezentei legi, după 6 luni de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 70. — (1) La data începerii activității birourilor de executori judecătorești potrivit art. 69 alin. (4) birourile de executori judecătorești de pe lângă judecătorii și tribunale își încetează activitatea.

(2) Dosarele de executare silită aflate în curs de soluționare la data începerii activității executorilor judecătorești potrivit dispozițiilor prezentei legi vor fi repartizate între birourile constituite, de către un judecător delegat de la fiecare instanță, cu respectarea dispozițiilor art. 8 și 9. O copie de pe dosar se păstrează sau, după caz, se trimite de către judecătorul delegat la instanța de executare competentă.

(3) În cazul în care două sau mai multe birouri de executori judecătorești sunt deopotrivă competente să preia dosarele prevăzute la alin. (2), judecătorul delegat va proceda după cum urmează:

a) repartizarea se face biroului executorului judecătoresc care a îndeplinit acte de executare în acel dosar, cu excepția cazului în care creditorul manifestă altă opțiune;

b) când repartizarea nu este posibilă potrivit lit. a), aceasta se face în mod echitabil între birourile competente.

(4) Actele de executare îndeplinite înainte de repartizarea dosarelor potrivit alin. (2) și (3), cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data efectuării lor, rămân valabile.

Art. 71. — Refuzul executorului judecătoresc de a prelua dosarele repartizate de către judecătorul delegat și de a îndeplini actele de procedură privind executarea silită în condițiile și la termenele stabilite de lege constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit dispozițiilor art. 49 lit. d), dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune.

Art. 72. — Prezenta lege se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

Art. 73. — La data începerii activității birourilor de executori judecătorești potrivit art. 69 alin. (4) se abrogă prevederile art. 138 și 139 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile referitoare la salarizarea executorilor judecătorești din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești****), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

*) Alineatul (2) a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 540/2001.

**) A se vedea asteriscul corespunzător art. 21 alin. (2).

***) Alineatul (1) a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2001 pentru modificarea Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobată prin Legea nr. 360/2001.

****) Abrogată ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2007, cu modificările și completările ulterioare.